

Om föreningen

Första året

Så startade Pro-föreningen: Historik över föreningens första verksamhetsår.

Det började med interimsstyrelsens sammanträde den 29 april 1950. Då utsågs en provisorisk styrelse med K G Ahl som ordförande, A W Bergkvist som sekreterare och Karl Wiklund som kassör.

Beslutet blev att sammankalla ett offentligt möte i Frälsningsarméns lokal för bildande av "Folkpensionärernas förening". Den 21 maj öppnar K G Ahl det första mötet, då anteckningar från interimsstyrelsens sammanträde föredrogs.

Mötesordförande blev A W Bergkvist och justeringsmän Axel Jansson och Oskar Häger. Det viktiga beslutet fattades nu att bilda Folkpensionärernas förening. Inträdesavgiften fastställdes till 5 öre och årsavgiften till 1 kr och 50 öre. Vidare beslöts att ansluta sig till Sveriges Folkpensionärers Riksorganisation från och med 1 juli 1950. Redan då kunde 54 medlemmar antecknas.

Vilka valdes då in i styrelsen? Jo - Ordförande K G Ahl, kassör Karl Wiklund, sekreterare A W Bergkvist, vice sekreterare Arvid Nilsson och vice ordförande Walter Pettersson samt suppleanter Karl Lundgren och Lennart Blom, Oskar Boström och Karl Åberg.

Spridningen av tidningen "Folkpensionären" inleddes med inköp av 30 ex. per månad.

Styrelsen fick i uppdrag att ordna utflykter främst till Folkpensionärernas dag i Arboga, 13 juli 1950.

K. Wiklund riktade i en skrivelse en kraftfull uppmaning till medlemmarna att inte nöja sig med det lilla vi redan har fått utan gemensamt med övriga pensionärer arbeta vidare för att få det ännu bättre. En livlig diskussion följde på detta.

En frivillig kollekt upptogs, som gav 13,60 kr.

A W Bergkvist förde protokollet och det justerades av Axel Jansson och Göran Häger.

Avresan till Arboga den 13 juli startade kl. 8 Guldsmedshytte Bruks buss, som gratis ställdes till förfogande. God hjälp fick man av Kvinnoklubben med 10 kr, Avd. 22 Stripa 50 kr. och från Sv. Metall 50 kr.

Ett offentligt möte i juli skulle affischeras i Hammarbacken, Danshyttan, Lindbacka, Stripa, Sjukvården, Pressbyrån, Snickarverkstan, Drakhagen, Bromans affär samt i Storå. Visst var det ambitiöst.

Vid styrelsemötet den 22 juli beslutades att anordna ett kvartalsmöte den 30 juli i Folkets Hus och med musik och kaffe.

Efter förslag om utflyktsmål till Filipstad, Motala och Mårbacka röstade medlemmarna den 30 juli på Mårbacka och avgiften för resan fastställdes till 2 kronor och 50 öre tur och retur.

Vid detta kvartalsmöte den 30 juli skildrade ordf. K G Ahl allvarsmättat dagens läge, påbjöd en tyst minut för sekreterarens maka, som avlidit men uttryckte också sin glädje över mötets goda tillslutning.

Den ovannämnda omröstningen om utflyktsmål var mötets huvudfråga. Men först hade man bänkat sig vid kaffebordet, som ordförande hade beskrivit i lyriska ordalag. Klämmig fiolmusik bjöds det även på. En viktig fråga om folkpensionärernas ekonomiska ställning togs också upp till debatt.

Nästa sammankomst i Folkets Hus inleddes med musik av Olle Magnusson. Sedan följde en reseskildring från den mycket uppskattade resan till Mårbacka och Rottneros. Kongressombud utsågs till kongressen den 29 maj 1951. Det blev K G Ahl med Arvid Nilsson och K G Andersson som suppleanter. Ombudskostnaderna för kongressen specificerades noggrant.

Rådman Georg Schollin, Nora, höll ett uppmärksammat anförande över pensionsrörelsens uppkomst. Dagens läge skönmålades ingalunda utan på grund av prishöjningar på oundärliga förnödenheter, så har pensionärernas standard blivit ytterst prekär. Detta uppmanar till uppslutning kring Riksorganisationens styrelses krav på indexreglerade pensioner, så att realbeloppen blir i någon mån lika som tidigare. Kraftiga applåder följde och ett varmt tack framfördes av ordförande.

De duktiga allmogespelmännen Amundsson och Jansson lät sin fioler komma med sprittande toner.

På de inbjudna gästernas vägnar tog nu Hennig Broman från arbetarekommunen till orda och tackade för inbjudan. Arbetarekommunen tog initiativet till pensionärsföreningens bildande. Han ansåg att Pensionärsföreningen var den mest livaktiga föreningen på orten. Lite överdrivet kanske, men en gnutta sanning låg det i detta.